

Folkekirkens Nødhjælp: Den nuværende udviklingsstrategi skal ganges med tre

Altinget

Af: Birgitte Qvist-Sørensen, Generalsekretær i Folkekirkens Nødhjælp

02.02.2021

DEBAT: Der er ikke behov for at starte forfra på en ny udviklingspolitisk strategi. Vi kan gange den nuværende med faktor tre, gøre den grønnere og sætte fokus på kvinders rettigheder og demokratiforkæmpere, skriver Birgitte Qvist-Sørensen.

Øget fokus på klimatilpasning skal være lokalt forankret, så mennesker, der rammes af klimaforandringer, også inddrages i løsningerne, skriver Birgitte Qvist-Sørensen.

Målet med Danmarks udviklingssamarbejde er ifølge lovgrundlaget at bekæmpe fattigdom og fremme menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling, fred og stabilitet.

Det understreger jeg blandt andet, fordi den politiske debat om modtagecentre for asylansøgere i tredjelande risikerer at reducere debatten om vores udviklingsbistand til udlændingepolitik. Og det risikerer at fjerne fokus fra en vigtig strategisk diskussion af retningen for Danmarks bistand og aftryk i verden.

Det er der ingen, der har interesse i. De grundlæggende årsager til, at folk tvinges til at forlade deres hjem, skal først og fremmest løses gennem langsigtet fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig økonomisk udvikling og konfliktløsning.

Det skal vi holde fokus på i den nye udviklingspolitiske strategi som afløser for Verden2030.

Først og fremmest så bør Danmarks lederskab i forhold til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder suppleres af et lige så stærkt og vedvarende fokus på kvinders økonomiske rettigheder og muligheder.

Birgitte Qvist-Sørensen, Generalsekretær, Folkekirkens Nødhjælp

Gang den nuværende strategi med tre

I en tilsvarende debat i Altinget sidste år skrev jeg, at covid-19 oven i de andre langvarige kriser - flygtninge, sult, klima - langt hen ad vejen lærer os det, vi godt vidste i forvejen. Og at embedsmændene på Asiatisk Plads derfor ikke behøver at starte forfra på en ny strategi.

Mit bud var, ”lav en rå kopi af den gamle, gør den endnu grønnere og gang den med to. For verden har ændret sig i en retning, der kræver endnu større internationalt

engagement og tilstedeværelse.” Og det bud gælder stadig. Bortset fra, at der nu bør ganges op med en faktor tre eller mere.

Der er politisk enighed om, at der skal skrues op for klimaindsatserne i den nye strategi. Jeg vil tilføje, at der bør være øget fokus på klimatilpasning, så indsatsen kommer de fattigste og mest marginaliserede til gavn.

Arbejdet bør være lokalt forankret, så de mennesker, der rammes af klimaforandringerne, også bliver inddraget i løsninger. Det argument var der stor lydhørhed for, da jeg tidligere på ugen - og på vegne af det internationale civilsamfund - deltog i det internationale topmøde om klimatilpasning.

Derudover vil jeg komme med tre konkrete anbefalinger til den nye strategi.

Fokus på kvinders økonomiske rettigheder

Først og fremmest så bør Danmarks lederskab i forhold til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder suppleres af et lige så stærkt og vedvarende fokus på kvinders økonomiske rettigheder og muligheder. Ganske enkelt fordi kvinders økonomiske stilling er en væsentlig forudsætning for at kunne bestemme over egen krop.

Det betyder, at strategien også skal have fokus på at hjælpe kvindeledede virksomheder og entreprenører. Men også at der i humanitære kriser bygges bro mellem umiddelbare beskyttelsestiltag og indsatser, der gør kvinder, børn og unge mindre skrøbelige i for eksempel flygtningelejre.

Støtte til menneskerettigheds- og demokratiforkæmpere

For det andet vil jeg fremhæve vigtigheden af at fremme en regelbaseret international verdensorden.

Det handler konkret om støtte til menneskerettigheds- og demokratiforkæmpere, civilsamfundets råderum og ytringsfrihed. Autoritære styre rundt om i verden har udnyttet coronakrisen til at stramme grebet om befolkninger, opposition og kritiske civilsamfundsaktører. Så der er brug for en ekstra indsats.

Det bør stå med flammeskrift i strategien og integreres på tværs af instrumenter. Støtten skal være risikovillig og give mulighed for at støtte ikke-registrerede grupper, folkelige forandringsbevægelser og religiøse aktørers rolle i at fremme respekt for menneskerettigheder og demokrati koblet til en aktiv diplomatisk indsats.

Humanitær respons og langsigtede indsatser

Min sidste anbefaling handler om at skabe tydelig sammenhæng mellem humanitær respons og langsigtede udviklings- og fredsskabende indsatser.

Vi skal udvikle nye løsninger og samarbejde på tværs af sektorer om konflikt- og kriseforebyggelse. Vi skal designe nærområdeindsatser, der bygger på principperne i FN-konventioner og er guidet af princippet om ”ikke at lade nogle i stikken”.

Vi skal ruste lokale værtslande og samfund til at stå imod, når de modtager hundredtusindvis af mennesker på flugt. Strategien bør derfor også inkludere et tydeligt fokus på fødevarsikkerhed ved at fremme bæredygtig innovation og udvikling af værdikæder i landbrugs- og fødevarerektoren.

Hermed kan vi forebygge, at mennesker opgiver håbet om et værdigt liv og en fremtid for deres børn, der hvor de er.